

ความพึงพอใจของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลขุนหาญ (ลิ) ต่อการรับชม
ภาพยนตร์สั้นเรื่องอะไรดีและพอดีคำ

The Satisfaction of Students from Khunhan (Si)
Kindergarten School after Watching Short Films:
A-Rai D and Por D Kam

อัจฉริยะ ศรีทา*

Archariya Sritha

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลขุนหาญ (ลิ) ต่อการรับชมภาพยนตร์สั้นเรื่องอะไรดี และพอดีคำ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่เข้ารับการศึกษในช่วงชั้นการเรียนรู้ที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน อายุ 11 – 12 ปี ในสถานศึกษาระดับประถมศึกษาโรงเรียนอนุบาลขุนหาญ (ลิ) อำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 100 คน และได้ทำการศึกษาดังแต่วันที่ 10 มกราคม - 10 กุมภาพันธ์ 2561 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ ด้านที่ 1 ความพอเพียงพบว่า 1) ภาพยนตร์มีเนื้อหาเรื่องความพอเพียง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด 2) ภาพยนตร์สามารถถ่ายทอดเนื้อหาเรื่องความพอเพียง ได้อย่างน่าสนใจและเหมาะสม ระดับความพึงพอใจมากที่สุด 3) นักเรียนเข้าใจความหมายของ

* อาจารย์สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

ความพอเพียง จากการชมภาพยนตร์ ระดับความพึงพอใจมากที่สุด 4) นักเรียนสามารถนำข้อคิดเรื่องความพอเพียง ประหยัดอดออม และการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น จากการรับชมภาพยนตร์ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ระดับความพึงพอใจมากที่สุด และ 5) นักเรียนสามารถนำข้อคิดเรื่องความพอเพียง จากการรับชมภาพยนตร์ไปถ่ายทอดให้กับเพื่อน ผู้ปกครอง และชุมชน อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก

ด้านที่ 2 การประหยัดอดออมได้แก่ 1) ภาพยนตร์มีเนื้อหาเรื่องการประหยัดอดออม ระดับความพึงพอใจมากที่สุด 2) ภาพยนตร์สามารถถ่ายทอดเนื้อหาเรื่องการประหยัดอดออม ได้อย่างน่าสนใจและเหมาะสม ระดับความพึงพอใจมากที่สุด 3) นักเรียนเข้าใจความหมายของการประหยัดอดออม จากการชมภาพยนตร์ ระดับความพึงพอใจมากที่สุด 4) นักเรียนสามารถนำข้อคิดเรื่องประหยัดอดออม จากการรับชมภาพยนตร์ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ระดับความพึงพอใจมากที่สุด 5) นักเรียนสามารถนำข้อคิดเรื่องการประหยัดอดออม จากการรับชมภาพยนตร์ไปถ่ายทอดให้กับเพื่อน ผู้ปกครองและชุมชน ระดับความพึงพอใจมาก

ด้านที่ 3 การอยู่ร่วมกับผู้อื่นพบว่า 1) ภาพยนตร์มีเนื้อหาเรื่องการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นระดับความพึงพอใจมาก 2) ภาพยนตร์สามารถถ่ายทอดเนื้อหาเรื่องการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น ได้อย่างน่าสนใจและเหมาะสม ระดับความพึงพอใจมาก 3) นักเรียนเข้าใจความหมายของการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น จากการชมภาพยนตร์ ระดับความพึงพอใจมากที่สุด 4) นักเรียนสามารถนำข้อคิดเรื่องการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น จากการรับชมภาพยนตร์ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ระดับความพึงพอใจมากที่สุด 5)นักเรียนสามารถนำข้อคิดเรื่องการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น จากการรับชมภาพยนตร์ไปถ่ายทอดให้กับเพื่อน ผู้ปกครองและชุมชน ระดับความพึงพอใจมาก

คำสำคัญ : ภาพยนตร์สั้น

Abstract

The purpose of this research was to study the satisfaction of the students from Khunhan (Si) Kindergarten School after watching the short films: What is good? (A-Rai D) and Fit (Por D Kam). The populations of this research were 100 students from age 11-12 years old which were in 2nd range of basic education in primary school: Khunhan (Si) Kindergarten School, Sisaket. The research was held during 10th January – 10th February 2018. The tool for gathering data was questionnaires. The author can summarize as follow ,The first dimension was sufficiency: 1) The sufficiency detail got highest satisfaction 2) The appropriate sufficiency explanation got highest satisfaction 3) The students' understanding after watching short films got highest satisfaction 4) The applying of the students to use the ideas of sufficient living, living with others, and reasonable thinking after watching the short films got highest satisfaction and 5) The applying of the students after watching the short films to transfer to friends, parents and community got high satisfaction.

The second dimension was economizing: 1) The economizing of the short films got highest satisfaction 2) The appropriate economizing explaining by the short films got highest satisfaction 3) The understanding economizing of the students after watching the short films got highest satisfaction 4) The applying of the students to use the idea of economizing got highest satisfaction and 5) The applying of the students about economizing after watching the short films to transfer to friends, parents and community got high satisfaction.

The third dimension was living with others: 1) The detail of living with others got high satisfaction 2) The appropriate method of telling detail of living with others got high satisfaction 3) The understanding living with others of students after watching the short films got high satisfaction 4) The applying of the students to use the idea of living with others got highest satisfaction and 5) The applying of the students about living with others after watching short films to transfer to friends, parents and community got high satisfaction .

The summary from questionnaires showed that after watching the short films: What is good? (A-Rai D) and Fit (Por D Kam), the populations expressed their satisfaction in high and highest levels. These 2 short films are the appropriate media to develop attitude and behavior about sufficiency, economizing, living with others which are easy to be understood. And, these can be applied to our daily life and transferred to others

Students is the students in Prathom 6 at Anuban Khunhan Si School , Khun Han District, Sisaket Province.

The short film media is to convey various stories in a way that is expressed as Animation for being a learning media for 2 researches were A-Rai D and Por D Kam.

Learning is a process that causes humans to change their behavior. Humans can learn from hearing, touch, reading, seeing, as well as through the use of media as tools.

Behavior is actions which are expressions of thoughts and needs of the mind that respond to stimuli. Which may be observed directly or indirectly Some features may be observed without tools or tools.

Keyword: Short Films

บทนำ

ปัจจุบัน ภาพยนตร์ได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตคนในสังคม และเป็นส่วนประกอบหนึ่งในการโน้มน้าวความคิด ทศนคติของคนผ่านทางเรื่องราว และการแสดงออกของตัวละครภาพยนตร์ที่เกิดขึ้นมากมายในปัจจุบันนั้น มีทั้งภาพยนตร์ที่ทำเพื่อตอบสนองสังคมในเชิงเสริมสร้าง และทำเพื่อตอบสนองสังคมในเชิงความต้องการ (Demand) จึงทำให้ภาพยนตร์มีความหลากหลายในด้านเนื้อหา สาร และจุดประสงค์ของภาพยนตร์ ซึ่งจากความคิดตรงนี้ ทำให้ภาพยนตร์ในแต่ละเรื่องนั้น มีความอ่อนโยน รุนแรง ให้ข้อคิด หรือให้ความสนุกแตกต่างกันไป

สภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้คนไทยตกอยู่ในสภาวะเดือดร้อน ทั้งปัญหาด้านเศรษฐกิจและปัญหาสังคม ซึ่งนับวันจะยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้นจึงทำให้คนทำทุกวิถีทางเพื่อให้ได้ในสิ่งที่ต้องการ จนนำไปสู่ปัญหาต่าง ๆ ทางสังคม เช่น ปัญหาการขาดคุณธรรม จริยธรรม ปัญหาความรุนแรงต่าง ๆ ปัญหาการรับค่านิยมวัฒนธรรมต่างชาติที่ไม่เหมาะสมของเยาวชนไทย ซึ่งในปัจจุบันเยาวชนไทยได้รับการเลี้ยงดูที่แตกต่างจากอดีต ครอบครัวที่พ่อแม่เลี้ยงดูลูกแบบเอื้ออาทรให้ความรัก แต่ในครอบครัวของเยาวชนที่ขาดวุฒิภาวะอย่างแต่ความต้องการสิ่งนั้นมาอย่างง่าย ๆ จะทำให้เยาวชนขาดความยั้งคิด และหลงผิดได้โดยง่าย ในภาวะบริโภคนิยมซึ่งเต็มไปด้วยสิ่งร่ำมากมายนี้ หากเด็กขาดวุฒิภาวะ ขาดการนับถือตนเอง เยาวชนจะตกอยู่ในความเสี่ยงสูงเพราะเขาจะกล้าทำสิ่งผิด ๆ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าในปัจจุบันการดำเนินชีวิตของเยาวชนจะให้ความสำคัญกับวัตถุนิยม ความพึงพอใจ มีความต้องการที่ไม่รู้จักพอใช้จ่ายเงินเกินความจำเป็นก็จะทำให้สังคมไทยในอนาคตน่าเป็นห่วง เพราะเยาวชนถือเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญที่สุดที่จะพัฒนาประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้าในอนาคต

ภาพยนตร์จึงเป็นอีกสื่อหนึ่งที่สามารถทำให้ผู้ที่รับชมเข้าใจเรื่องราวได้อย่างลึกซึ้ง ภาพยนตร์จึงถูกนำมาใช้เพื่อกิจการทางการศึกษาอย่างแพร่หลายทั้งในรูปการฝึกอบรมหรือการเรียนการสอน นอกจากนี้ภาพยนตร์ที่สร้างเพื่อจุดประสงค์ด้านการบันเทิงก็มีจำนวนไม่น้อยที่มีคุณค่าทางการศึกษา แฝงข้อคิดต่าง ๆ อยู่ อาจมีมากบ้างมีน้อยบ้างแตกต่างกันออกไป สามารถเลือกมาใช้ประโยชน์ทางการศึกษาได้อย่างกว้างขวาง

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลขุนหาญ (ลิ) ต่อการรับชมภาพยนตร์สั้นเรื่องอะไรดีและพอดีคำ

วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย

การเก็บข้อมูลภาคสนามนี้ จะเป็นการสร้างกิจกรรมเพื่อเก็บข้อมูล โดยการฉายภาพยนตร์ 2 เรื่อง ได้แก่เรื่อง อะไรดี และ พอดีคำ ที่มีเนื้อหาสาระความรู้ในด้านความพอเพียง การประหยัดอดออม ภายในระยะเวลา 1 เดือน ซึ่งมีการเก็บข้อมูลผ่านการทำกิจกรรมหลังการชมภาพยนตร์ในแต่ละครั้งโดยการตอบแบบสอบถามจำนวน 15 ข้อ

โดยการศึกษาในครั้งนี้ประกอบไปด้วยกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือ การเก็บข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนที่เข้ารับการศึกษในช่วงชั้นการเรียนรู้ที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน อายุ 11-12 ปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสถานศึกษาระดับประถมศึกษา โรงเรียนอนุบาลขุนหาญ (ลิ) อำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 100 คน ประชากรกลุ่มนี้อยู่ในช่วงอายุที่กำลังจะเปลี่ยนผ่านจาก

วัยเด็กสู่วัยรุ่น เนื่องจากวัยรุ่นเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของการเจริญเติบโต มีความเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ ทำให้วัยรุ่นประสบปัญหามากมาย เช่น ปัญหาเรื่องของการต่อต้านผู้ใหญ่ ไม่ค่อยเชื่อฟังในสิ่งที่ผู้ปกครองบอก ส่วนใหญ่จะเชื่อเพื่อนและไปตามเพื่อน อารมณ์ความรุนแรงของวัยรุ่นทำให้เกิดผลกระทบและปัญหาต่าง ๆ ตามมา ดังเช่นเหตุการณ์ที่ปรากฏในเนื้อหาของภาพยนตร์สั้นทั้ง 2 เรื่อง

2. เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล

โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการชมภาพยนตร์และความรู้ความเข้าใจเรื่องความพอเพียง การประหยัดอดออม การอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นหลังเข้าชมสื่อภาพยนตร์โดยแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสำรวจมี 15 ข้อ การตอบคำถามมีคำตอบให้เลือกตอบ 5 ระดับ คำระดับคะแนนเกณฑ์การให้คะแนนและเกณฑ์การแปลความหมายสำหรับข้อมูลแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) คณะผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนของลิเคิร์ต (Likert, 1932) และ เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของคะแนนไว้ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.20-5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.40-4.19 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ย 2.60-3.39 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.80-2.59 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.79 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

เป็นคำถามแบบเปิด โดยเป็นข้อเสนอแนะ ความคิดเห็น ในการปรับปรุงและพัฒนา

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเริ่มเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 10 มกราคม - 10 กุมภาพันธ์ 2561 เป็นเวลา 1 เดือน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากการรับชมภาพยนตร์สำหรับเยาวชนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ ความพอเพียง การประหยัดอดออม การอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น จำนวน 2 เรื่อง ได้แก่ “อะไรดี” และ “พอดีคำ”

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อรวบรวมและตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ที่ได้ส่งคืนกลับมาทั้งหมดจากจำนวน 100 ชุด ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ แล้วนำไปประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative data) ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ ข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามปลายเปิด โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) แล้วสรุปผลเป็นความเรียงและจัดกลุ่ม และสรุปผลโดยใช้ตารางแจกแจง ความถี่ (Frequency table)

5. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน

ผลการศึกษา

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบประเมินจำนวน 100 คน พบว่า ผู้ตอบ แบบประเมินส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 52 มากกว่าเพศชาย ร้อยละ 48 อายุที่ ตอบแบบสอบถามคือ 12 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมดจะได้รับชมภาพยนตร์สั้นเรื่อง “อะไรดี” และ “พอดีคำ” ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการ รู้จักใช้ชีวิตอย่างความพอเพียงและการอยู่ร่วมกับผู้อื่น การคิดอย่างมีเหตุผล แต่ละด้านจะสอบถามทั้งสิ้นด้านละ 5 ประเด็น รวมทั้ง 3 ด้าน ทั้งหมด 15 ประเด็น ด้านที่ 1 ความพอเพียง ได้แก่ 1) ภาพยนตร์มีเนื้อหาเรื่องความพอเพียง ระดับความ พึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x}=4.66$) 2) ภาพยนตร์สามารถถ่ายทอดเนื้อหาเรื่องความพอเพียง ได้อย่างน่าสนใจและเหมาะสม ระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x}=4.39$) 3) นักเรียน เข้าใจความหมายของความพอเพียง จากการชมภาพยนตร์ ระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x}=4.48$) 4) นักเรียนสามารถนำข้อคิดเรื่องความพอเพียง ประหยัดอดออม และ การอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น จากการรับชมภาพยนตร์ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

ระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x}=4.42$) และ 5) นักเรียนสามารถนำข้อคิดเรื่องความพอเพียง จากการรับชมภาพยนตร์ไปถ่ายทอดให้กับเพื่อน ผู้ปกครองและชุมชน อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ($\bar{x}=4.03$)

ความพึงพอใจในด้านที่ 2 การประหยัดอดออมได้แก่ 1) ภาพยนตร์มีเนื้อหาเรื่องการประหยัดอดออม ระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x}=4.31$) 2) ภาพยนตร์สามารถถ่ายทอดเนื้อหาเรื่องการประหยัดอดออม ได้อย่างน่าสนใจและเหมาะสม ระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x}=4.27$) 3) นักเรียนเข้าใจความหมายของการประหยัดอดออม จากการชมภาพยนตร์ ระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x}=4.28$) 4) นักเรียนสามารถนำข้อคิดเรื่องประหยัดอดออม จากการรับชมภาพยนตร์ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x}=4.3$) 5) นักเรียนสามารถนำข้อคิดเรื่องการประหยัดอดออม จากการรับชมภาพยนตร์ไปถ่ายทอดให้กับเพื่อน ผู้ปกครองและชุมชน ระดับความพึงพอใจมาก ($\bar{x}=4.05$)

ความพึงพอใจในด้านที่ 3 การอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้แก่ 1) ภาพยนตร์มีเนื้อหาเรื่องการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น ระดับความพึงพอใจมาก ($\bar{x}=4.01$) 2) ภาพยนตร์สามารถถ่ายทอดเนื้อหาเรื่องการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น ได้อย่างน่าสนใจและเหมาะสม ระดับความพึงพอใจมาก ($\bar{x}=4.07$) 3) นักเรียนเข้าใจความหมายของการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น จากการชมภาพยนตร์ ระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x}=4.38$) 4) นักเรียนสามารถนำข้อคิดเรื่องการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น จากการรับชมภาพยนตร์ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x}=4.28$) 5) นักเรียนสามารถนำข้อคิดเรื่องการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น จากการรับชมภาพยนตร์ไปถ่ายทอดให้กับเพื่อน ผู้ปกครองและชุมชน ระดับความพึงพอใจมาก ($\bar{x}=4.11$)

สรุปและอภิปรายผล

วัยรุ่น เป็นวัยที่กำลังก้าวหรือเป็นวัยระหว่างรอยต่อระหว่างความเป็นเด็กและความเป็นผู้ใหญ่ ฉะนั้นเรื่องของคุณวุฒิ หรือการตัดสินใจ ตลอดจนการควบคุมอารมณ์ จึงออกมาในลักษณะของการทำตามใจ ทำตามอารมณ์ หรือทำตามเพื่อน โดยขาดการไตร่ตรองและการยั้งคิดเป็นส่วนใหญ่ ดังจะเห็นได้จากปัญหาต่าง ๆ ของวัยรุ่นในสังคมยุคปัจจุบัน

การวิจัยเพื่อสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลขุนหาญ (ส) ต่อการรับชมภาพยนตร์สั้นเรื่องอะไรดีและพอดีคำ จากวัตถุประสงค์ของวิจัย เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลขุนหาญ (ส) ต่อการรับชมภาพยนตร์สั้นเรื่องอะไรดีและพอดีคำ ทั้ง 3 ด้านได้แก่ ความพอเพียง การประหยัดอดออม และการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น โดยวัดผลจากการทำแบบประเมิน ซึ่งผลการประเมินความพึงพอใจอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ทั้ง 3 ด้าน ทั้งนี้เนื่องจาก ภาพยนตร์สั้นเรื่องอะไรดีและพอดีคำ มีเนื้อหาเรื่องความพอเพียง การประหยัดอดออม และการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น อีกทั้งยังสามารถถ่ายทอดเนื้อหาเรื่องความพอเพียง การประหยัดอดออม และการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น ได้อย่างน่าสนใจและเหมาะสม ทำให้เข้าใจความหมายของความพอเพียง การประหยัดอดออม และการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ความพึงพอใจหรือภาวะที่มีอารมณ์ในทางบวกที่เกิดขึ้น เนื่องจากการประเมินประสบการณ์ของคน ๆ หนึ่ง สิ่งที่เขาได้พบปะหรือการเสนอให้กับสิ่งที่ได้รับจะเป็นรากฐานของการพอใจและไม่พอใจได้ กลุ่มเป้าหมายสามารถนำเอาเหตุการณ์ในภาพยนตร์สั้นไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ เช่น ปัญหาเรื่องความอยากได้ อยากมี ไม่มีความพอเพียง และไม่รู้จักประมาณตนของตัวละครในการใช้จ่าย ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและครอบครัว ปริญา จิตติรัตนกร (2539) ได้วิจัยเรื่อง “ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกชมภาพยนตร์อเมริกัน (ฮอลลีวูด) ของนิสิตนักศึกษา ระดับอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร” พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีฐานะ

ทางเศรษฐกิจดีเข้าชมภาพยนตร์บ่อยกว่ากลุ่มตัวอย่างอื่น ส่วนความแตกต่างของสาขาที่เรียนไม่มีผลต่อการเลือกชม และ (สามารถ สนิทกุล, 2542) เทพนม เมืองแมน และ สวิง สุวรรณ. (2540: 12) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นภาวะของว่า คุณลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ ต่อเดือน ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจชมภาพยนตร์ แต่ ไพบูรณ์ คะเชนทรพรรค์ (2531) วิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกชมภาพยนตร์ของเยาวชนไทย” พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับประเภทของภาพยนตร์ที่ตัดสินใจเลือกชม แผนกวิชาที่ศึกษา ภูมิลำเนาเดิม ไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทของภาพยนตร์ หลังจากชมมักนำเรื่องราวเกี่ยวกับภาพยนตร์ที่ไปชมมาพูดคุยกันแม้จะไม่ทุกเรื่องก็ตาม แต่น้อยมากที่จะไม่คุยกันเลย กลุ่มตัวอย่างสามารถจดจำเนื้อหาของภาพยนตร์ได้เกือบทั้งเรื่องและนาน ๆ ครั้งจึงจะนำสิ่งที่ได้จากภาพยนตร์ไปใช้ในชีวิตประจำวัน แต่อย่างไรก็ตาม เหตุผลในการชมภาพยนตร์ของกลุ่มตัวอย่างคือ เพื่อความบันเทิงและสามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำได้ไม่มากนัก

เอกสารอ้างอิง

- เทพนม เมืองแมนและสวิง. (2540). ความพึงพอใจเป็นภาวะของความพึงพอใจหรือภาวะที่มีอารมณ์ในทางบวกที่เกิดขึ้น. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ปริญดา จิตติรัตนกร. (2539). ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกชมภาพยนตร์อเมริกัน (ฮอลลีวูด) ของนิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์นิตยสารศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ไพบูรณ์ คะเชนทรพรรค์. (2531). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกชมภาพยนตร์ของเยาวชนไทย. กรุงเทพฯ: (วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

รักสานต์ วิวัฒน์สินอุดม. (2545). **นักสร้าง สร้างหนัง หนังสือ**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สามารถ สนิทกุล. (2542). **การวิเคราะห์ปัจจัยทางการสื่อสารทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกชมภาพยนตร์ไทยและต่างประเทศของเยาวชนไทย**. กรุงเทพฯ: (วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

สุขุมล เกษมสุข. (2548). **การปลูกฝังจริยธรรมแก่เด็ก**. กรุงเทพฯ: สาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม). คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุเชษฐ์ มาห์หม. (2519). **อิทธิพลของการเป็นแบบอย่างต่อการพัฒนาจริยธรรมของเยาวชนไทย**. (ปริญญาานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต). สาขาจิตวิทยาสังคม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.